

Épp a tizedik évadját készült lezárni a könyvtár 1894 júniusában, amikor két oldalról is nehéz helyzet elé került az intézet. A Szegedi Híradó június 13-án méltánytalanul és részben igaztalanul is megtámadta a könyvtárat. A használat alacsony voltát, a látogatók között a tanulók túltengését, tehát lényegében a közönség érdeklődésének hiányát tette szóvá, ugyanakkor az állományföldolgozás elmaradását, a föltárás hiányát, azaz a szakmai munka elégtelenségét is kifogásolta. Ez utóbbi alaptalan és rosszindulatú támadás volt Reizner ellen.

Súlyosabb gondot jelentett azonban a fenntartás kérdése. A város hiába szerezte meg „örök időkre” a könyvtár helyiségeit, most váratlanul fölmerült a kiköltöztetés szükségessége, mivel a főreáliskola épületét a Szegedre telepített királyi tábla elhelyezésére kellett átengednie. 1893. január 26-án a városi közgyűlés elhatározta, hogy az ezredéves ünnepek idejére impozáns palotát építtet a Somogyi-könyvtár és fölcseperedő testvérintézménye, a városi múzeum számára. A könyvtár méltó és megfelelő áthelyezésére tehát a terv készen állt, de a megvalósulástól még évek választották el. Hiába érvelt a tanács a tábla elnökénél, az igazságügyi miniszter teljhatalmú megbízottjánál, hogy az intézmény a „kulturpalota” felépüléséig a főreáliskolában maradhasson, végül mégis ideiglenes elhelyezéséről kellett gondoskodnia.

A könyvtári bizottság június 14-i, majd július 20-i ülésén két csoport alakult ki. Az egyik Csonka Ferenc érvei alapján az ideiglenes elköltözést sürgette, és megfelelő helyen a "frekventált anyag" felállításával a részleges forgalmazást javasolta. A másik Obláth Lipót véleményét fogadta el; ide csatlakozott Reizner is : az állomány épségének érdekében átmenetileg a könyvtári szolgálat megszüntetését, a könyvek biztonságos elhelyezését kívánta. A többség a szüneteltetést határozta el, és megbízta Reiznert alkalmas helyiség fölkutatására.

Több épületet vizsgált meg az igazgató ; végül a felsővárosi Szent György iskolát fogadták el. Elhatározták, hogy tűzveszély ellen 200 ezer forintra biztosítják az állományt.

Július végén azonban mégis váratlan lehetőség nyílt a könyvtár nyilvános működésének fenntartására. Fodor István ügyvéd – megfelelő bérért – följánlotta a Kossuth és a Fodor utca sarkán levő házát. A július 26-i bizottsági ülésen az elnöklő Lázár György bejelentette, hogy már megbízta Lázár Béla segédkönyvtárnokot, készítsen vázlatrajzot és számításokat az épületben történő elhelyezésre, és a felmerülő kiadásokról adjon előzetes kalkulációt. Lázár Béla jelentése alapján a bizottság javasolta a könyvtár elhelyezését a Fodor-házban.

A köztörvényhatóság az átköltöztetéshez hozzájárult. A könyvtár 1894. augusztus 9-től szeptember 4-ig át is költözött, így nyilvános szolgálatát új helyén hamarosan megkezdhette.

A Fodor-féle ház (ma Juhász Gyula utca 7.) önálló telken fő- és melléképületből állt. A főépület 12 helyiséget foglalt magában, „igen szilárdan, teljesen téglából épült, száraz, magasföldszintes ház, az egész épület alatt elvonuló bolthajtásos pincével”. (73/1894. júl. 26.) A teljes könyvtár elhelyezésére alkalmas volt. Mind ez az épület, mind a szomszédságában levők cseréppel voltak földve, ezért a tűzveszély kevésbé fenyegette. Alapterülete 452 m² ; csak 38 m² -rel kisebb, mint a Dugonics téri könyvtári helyiségeké. A helyiségek magassága 4 m, a főreáliskolai termeknél kb. 70 cm-rel alacsonyabb, ezért a könyvtári polcok tartó oszlopait nem lett volna célszerű beépíteni, helyettük ideiglenes állványok szolgáltak a polcdeszkák elhelyezésére. A lebontott díszes állványokat Szűcs Andor ügyvéd házában (Maros u. 12.) raktározták el. A Fodor-ház legnagyobb, háromablakos szobáját használták olvasóteremként; az itt levő 48m²-en a falipolcokon kívül 30 olvasónak jutott hely.

Megoldották a múzeumi tárgyak elhelyezését is. A főépülettől mintegy 7 méterrel távolabb álló, ugyancsak téglából épült, de zszindelytetős, 5 szobás melléképületben tárolták őket.

Ez az épület pince nélküli, de magasított alapon állt, s így megfelelőnek bizonyult az átmeneti időszakra.

Az épületek használatát a tulajdonos 1897 augusztusáig engedélyezte, mivel ezután saját maga kívánta igénybe venni őket. Évi bére 2000 frt volt.

A városi tűzoltók közreműködésével viszonylag kevésbe került az áttelepülés. Az engedélyezett 1000 forinton belül maradt az új berendezés (állványok, ládák stb.) vásárlása, sőt a költözést lebonyolító Lázár Béla – Reizner ez időben beteg volt – a bizottság javaslatára 100 forint, a szorgos munkát végző Kasza József 25 forint jutalmat kapott. (88/1894. szept. 10.)

Az új hely azonban mégis visszaesést okozott a forgalomban, már csak a városközpontból való kiesése miatt is. Az itt töltött három év folyamán összesen 8118 látogatója volt, a használt művek száma pedig 8749, évente tehát nem érte el a háromezres átlagot. Ez a szakasz éppoly mélypontot jelentett a könyvtári forgalomban, mint az első világháború utolsó két éve és az 1920. esztendő. (1917-ben 2973, 1918-ban 1725 és 1920-ban 1933 olvasója volt a könyvtárnak.)